

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116227618
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1116227618.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v spore žalobkyne: Z. K., J. XX.XX.XXXX, G. H. XXX, XXX XX E., Česká republika právne zastúpená JUDr. Lubomír Müller, advokát, Advokátska kancelária Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, Česká republika proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava o zaplatenie 31,57 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 31,57 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 30.12.2016 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 31,57 eur a náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia titulom odškodnenia, paušálnej náhrady podľa § 23 Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že je dcérou nebohého Z. I. N., J. XX.XX.XXXX, H. L. XX.XX.XXXX. Dedičské konanie bolo po Z. I. N. zastavené z dôvodu nedostatku majetku uznesením Okresného súdu Praha - západ č.k. 20D 15/2009-11 zo dňa 28.02.2009. Žalobkyňa je zákonnou dedičkou po nebohom Z. I. N. spolu s jeho manželkou a jej bratom Z. I. a teda má nárok z odškodnenia, ktoré by prináležalo nebohému Z. I. v 1/3 z odškodnenia. Rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 1T/24/60 zo dňa 08.11.1960 bol otec žalobkyne Z. I. uznaný vinným zo spáchania trestného činu vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 vtedy platného Trestného zákona a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne. Otec žalobkyne Z.J. I. vykonal uložený trest v plnom rozsahu v čase od 12.10.1960 do 12.06.1962. Rozsudkom bývalého Najvyššieho súdu ČSFR sp. zn. Tzv 30/90 zo dňa 20.11.1990 bol odsudzujúci rozsudok zrušený vo výroku o treste a Z. I. bol pri nezmenenom výroku o vine odsúdený podľa § 270 ods. 1 zákona č. 86/1950 Zb. k trestu odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Nt/18/2012 zo dňa 17.10.2012 bola povolená obnova konania a bol zrušený výrok o vine uložený v roku 1960 a boli zrušené všetky ďalšie obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, pokiaľ vzhľadom k zmene, ku ktorej došlo, stratili podklad. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 5Tv/4/2012-7 zo dňa 19.04.2013 bolo trestné stíhanie Z. I. zastavené, lebo žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Oznamením Federálneho Ministerstva obrany č.j. RTr 584/90 zo dňa 06.01.1992 bol Z. I. čiastočne odškodnený. Po smrti Z. I. N. požiadal jeho syn Z. I. S. dňa 18.09.2015 o dodatočné odškodnenie, ktorému Ministerstvo spravodlivosti SR vyhovel stanoviskom bez uvedenia dátumu č. 46746/2015-1421/22/Šk a priznalo dodatočné odškodnenie vo výške 31,57 eur. Žalobkyňa dňa 05.04.2016 požiadala, aby jej bolo priznané dodatočné odškodnenie z rovnakých dôvodov a v rovnakom rozsahu. Ministerstvo spravodlivosti SR podaním zo dňa 03.10.2016

žiadosť žalobkyne zamietlo s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala, že je dcérou Z. I.. Predmetom nároku žalobkyne je odškodnenie vo výške 31,57 eur, ktoré patrí žalobkyni z rovnakých dôvodov ako jej bratovi Z. I. S.. Žalobkyňa poukázala tiež na skutočnosť, že v prípade odškodnenia vyplateného jej bratovi žiadne doklady nebolo potrebné predkladať a v jej prípade ministerstvo v šesť mesačnej lehote ani od nej žiadne doklady nevyžadovalo. Skutočnosť, že je dcérou nebohého Z. I. možno preukázať z jej sobášneho listu.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobkyne vyjadrila písomne a žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedla, že z obsahu žaloby nie je zrejmé aké odškodnenie suma 31,57 eur predstavuje, čo je predmetom sporu a nie je z nej zrejmé či ide o majetkovú škodu a v čom má spočívať resp. ide o nemajetkovú ujmu. Nárok uplatnený žalobkyňou je nárok, ktorý vznikol výlučne rozsudkom Najvyššieho súdu ČSFR zo dňa 20.11.1990 sp. zn. Tzv 30/90, ktorým bol otcovi žalobkyne uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac nepodmienečne. Za vykonaný trest odňatia slobody 19 mesiacov, uložený otcovi žalobkyne rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 1T 24/60 zo dňa 08.11.1960 bol Ján Valena odškodnený oznámením Federálneho Ministerstva obrany č.j. RTr 584/90 zo dňa 06.01.1992

Zo žaloby vyplýva, že žalovaná nárok na odškodnenie odvodzuje od zákona č. 119/1990 Zb. a požaduje odškodnenie za jeden mesiac výkonu trestu odňatia slobody uložený rozsudkom Najvyššieho súdu ČSFR zo dňa 20.11.1990 sp. zn. Tzv 30/90 a teda nárok žalobkyne v intenciách zákona č. 119/1990 Zb. nie je možné priznať vzhľadom na § 2 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb., nakoľko jeden mesiac výkonu trestu odňatia slobody, ktorý žalobkyňa požaduje odškodniť, bol jej otcovi uložený odsudzujúcim rozhodnutím vydaným 20.11.1990 a

je teda vylúčené, aby žalobkyni bolo priznané akékoľvek odškodnenie. Povolenie obnovy konania a následné zastavenie trestného stíhania (v rokoch 2012 a 2013) nepredstavuje skutočnosť, s ktorými zákona č. 119/1990 Zb. spája vznik akéhokoľvek nároku. Predpokladom postupu a priznania nároku podľa zákona č. 119/1990 Zb. je existencia niektorého z rozhodnutí predpokladaných samotným zákonom č. 119/1990 Zb. Priznať odškodnenie žalobkyni za vykonaný trest odňatia slobody jej otcom nie je možné ani podľa zákona č. 58/1969 Zb., nakoľko žalobkyňa nepožiadala ministerstvo o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čo je hmotnoprávnou podmienkou pre podanie žaloby o náhradu škody. Ďalej uviedla, že i bez ohľadu na absenciu predbežného prerokovania nároku zákon č. 58/1969 Zb. § 2 viaže vznik odškodnenie len na účastníka konania, pričom žalobkyňa účastníkom namietaných konaní nebola.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej k žalobe vyjadrila a k tvrdeniu žalovanej, že žalobkyni nie je možné priznať odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb. pretože rozsudok, ktorým bol jej otec odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca bol vydaný 20.11.1990 a zákona o súdnej rehabilitácii sa vzťahuje len súdne rozhodnutia vydané od 25.02.1948 do 01.01.1990 uviedla, že otec žalobkyne bol na základe rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 08.11.1960 nezákonne väznený od 12.10.1960 do 12.06.1962. Rozsudkom Najvyššieho súdu ČSFR zo dňa 20.11.1990 bol pôvodný trest 20 mesiacov odňatia slobody znížený na 1 mesiac. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 17.10.2012 boli všetky doposiaľ právoplatné rozhodnutia zrušené a následným rozhodnutím Okresného súdu Prešov zo dňa 19.04.2013 bolo na základe pôvodnej obžaloby rozhodnuté, že trestné stíhanie otca žalobkyne sa zastavuje lebo žalovaný skutok nie je trestným činom. Rozsudok z 20.11.1990 bol zrušený a nie je možné z neho nič dovodzovať. Z.J. I., otec žalobkyne bol väznený v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 pre trestný čin uvedený v § 4 písmeno c) zákona č. 119/1990 Zb. a preto žalobkyni prináleží podľa § 26 primerané zadosťučinenie. Žalobkyňa tiež poukázala na tú skutočnosť, že jej bratovi Z. I. ml. bolo priznané odškodnenie z rovnakého dôvodu a v rovnakom rozsahu ako žiada ona, teda že argumentácia žalovanej v jeho prípade nebola prekážkou pre vyplatenie odškodnenia i napriek tomu, že sa ide o rovnaký právny základ. V prípade žalobkyne ide potom o zjavné porušenie práva na rovnosť osôb v zhodnom právnom postavení v zmysle čl. 1 Listiny základných práv a slobôd.

4. Žalovaná následne vo svojom vyjadrení uviedla, že žiada žalobu zamietnuť z dôvodu, že nie je daný právny základ pre priznanie žalobkyňou uplatneného nároku. Žalovaná v rámci predbežného prerokovania nároku podľa zákona č. 119/1990 Zb. nemohla postupovať inak ako spôsobom, že požadované odškodnenie žalobkyni nepriznala, keďže nemala a to v výlučne v dôsledku počínania žalobkyne, za dostatočne preukázané, že je dcérou Z. I. N.. a teda, že je oprávnenou osobou na priznanie odškodnenia v zmysle zákona č. 119/1990 Zb. Vo vzťahu k odškodneniu brata žalobkyne uviedla, že v tomto konaní požaduje zaplatenie sumy žalobkyňa, nie akákoľvek iná osoba a teda súd v prejednávanej

veci posudzuje nárok žalobkyne a nie kohokoľvek iného a musí posúdiť dôvodnosť nároku žalobkyne uplatneného v tomto konaní a rozhodnúť či žalobkyňa nárok patrí alebo nie.

5. Súd poučil strany sporu o procesných právach a povinnostiach podľa ustanovení Civilného sporového poriadku písomne.

6. Súd na pojednávaní dňa 18.01.2018 konal v neprítomnosti žalobkyne, keď žalobkyňa sa na nariadené pojednávanie vo veci nedostavila, doručenie predvolania mala riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila, pojednávanie však odročiť nežiadala, uviedla, že súhlasí s pojednávaním v jej neprítomnosti z hľadiska hospodárnosti a nenavyšovania trov konania.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi - uznesenie Okresného súdu Praha - západ č.j. 20D 15/2009-11 zo dňa 28.02.2009, uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Nt/18/2012 zo dňa 17.10.2012, uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Tv/4/2012-7 zo dňa 19.04.2013, žiadosť Z. I. o odškodnenie ako pozostalého syna zomrelého Z. I. zo dňa 18.09.2015, stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR o dodatočnom odškodnení Č. 46746/2015-1421/22/Šk, list Ministerstva spravodlivosti SR - odškodnenie Z. K. číslo 41104/2016-143 zo dňa 03.10.2016, sobášny list Z. K. a Z. I. z 9. júla 1988, kópia spisu Ministerstva spravodlivosti číslo 46746/2015-1421/22, oznámenie Federálneho ministerstva obrany č.j. RTr 584/90 zo dňa 06.01.1992.

8. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov za preukázané, že
8.1. Z uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Nt/18/2012 zo dňa 17. októbra 2012, ktorým súd podľa § 394 ods. 1, 4 Trestného poriadku per analogiam s čl. 4 ods. 2 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd v trestnej veci ods. Z. I., J.. XX.XX.XXXX I. K., povolil obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu prešov sp. zn. 1T/24/60 zo dňa 08.11.1960 a podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušil výrok o vine uložený mu rozsudkom Vojenského obvodového súdu prešov sp. zn. 1T/24/60 zo dňa 08.11.1960 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu stratili podklad, že v súčasnosti nebohý Ján Valena bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 1T/24/1960 z 08.11.1960 uznaný vinným z trestného činu vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona č. 1950, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, pričom mal byť odsúdený za to, že odoprel vykonať vojenskú službu, pretože sa prieči jeho náboženskému presvedčeniu svedka Jehovova. Uvedený trest 12.06.1962 vykonal. Rozsudkom najvyššieho súdu ČSFR sp. zn. Tzv/30/1990 z 20.11.1990 bol uvedený rozsudok vo výroku o treste zrušený a Z. I. bol pri nezmenenom výroku o vine uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac.

8.2. Okresný súd Prešov uznesením č.k. 5Tv/4/2012-7 zo dňa 19. apríla 2013 rozhodol v trestnej veci obv. J.. Z.na I., J.. XX.XX.XXXX, L.. XX.XX.XXXX tak, že podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie obv. Z. I., na ktorého bola podaná obžaloba, na základe ktorej sa viedlo konanie na Vojenskom obvodovom súde prešov pod sp. zn. 1T/24/1960 pre trestný čin vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona č. 86/1950 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 10.10.1960 odmietol po prevedenej prezentácii u v.u. 7501 Prešov vykonať 28 dňové pravidelné vojenské cvičenie so zbraňou v roku s odôvodnením, že mu to ako príslušníkovi náboženskej sekty "Svedkovia Jehovovi" nedovoľuje jeho náboženská viera, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

8.3. Z oznámenia Federálneho ministerstva obrany č.j. RTr 584/90 zo dňa 06.01.1992 vyplýva, že na základe žiadosti Z. I. N.. o odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii bolo zahájené so Správou Vojenských súdov FMO predbežné prejednanie nárokov na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe a treste a Správa Vojenských súdov priznala menovanému odškodnenie v sume 50.860,- Kčs., sumy pozostávajúcej z odškodnenia za stratu na zárobok vo výške 47.500,- Kčs, za náklady väzby 680,- Kčs, za náklady výkonu trestu 2.680,- Kčs. V oznámení o odškodnení je uvedené, že podľa vyhlásenia vojenského súdu bol menovaný účastný na rehabilitácii podľa zákona č. 119/1990 Zb.. v súvislosti so zrušeným rozsudkom bol vo väzbe od 12.10.1960 do 16.11.1960 a vo výkone trestu odňatia slobody od 16.11.1960 do 12.06.1962. Vzhľadom k tomu, že nebol rehabilitovaný úplne, nie je nárok na odškodnení za náklady trestného konania prípadne obhajoby a za časť vykonaného trestu zodpovedajúcemu dĺžke novo stanovenému trestu.

8.4. Z. I., narodený XX.XX.XXXX J. G.Q. E., H. XXX dňa 03.12.2008 zomrel bez zanechania závetu ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Praha-západ čj. 20D 15/2009-11 zo dňa 28.02.2009, ktorým súd konanie o dedičstve po nebohom Z. I. zastavil pre nedostatok majetku.

8.5. Z. I., J. XX.XX.XXXX, brat žalobkyne, podal na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 18.09.2015 žiadosť o dodatočné odškodnenie a zadosťučinenie v rozsahu 1/3 nároku z odškodnenia, ktoré by patrilo jeho nebohému otcovi Z. I., J. XX.XX.XXXX, L. XX.XX.XXXX, ktorého je pozostalým synom. Žiadateľ Z. I. uviedol, že prehlasuje, že synom Z. I. a že jeho otec bol ženatý a mal ešte jednu dcéru Z. K., u ktorej otec do konca života žil. Dodatočné odškodnenie si uplatnil titulom náhrady ušlého zárobku za dobu 1 mesiaca, ktorý nebol doteraz odškodnený v sume 83,- eur podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb., náhradu nákladov výkonu trestu za 1 mesiac v sume 5 eur podľa § 23 ods. 1 písm. c), náhradu nákladov trestného konania v sume 6,70 eur podľa § 23 ods. 1 písm. c), náhradu nákladov obhajoby v pôvodnom konaní bez predloženia dokladov, nakoľko ich nemá k dispozícii a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur.

8.6. Zo stanoviska o dodatočnom odškodnení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Č. 46746/2015-1421/22/Šk vyplýva, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky postupujúc podľa § 24 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii a § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. priznalo Z. I., narodenému XX.XX.XXXX (brat žalobkyne) ako osobe oprávnenej podľa § 26 zákona č. 119/1990 Zb., synovi po J. Z. I., J. XX.XX.XXXX, L. XX.XX.XXXX odškodnenie vo výške 31,57 eur podľa § 23 zákona č. 119/1990 Zb. Z odôvodnenia vyplýva že rozsah dodatočného odškodnenia predstavuje odškodnenie za jeden mesiac odňatia slobody, nakoľko rozsudkom bývalého Najvyššieho súdu ČSFR zo dňa 20.11.1990 sp. zn. Tzv 30/90 bol žiadateľovmu otcovi uložený nový trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne. Rozsah dodatočného odškodnenia predstavoval náhradu za stratu na zárobku počas výkonu trestu odňatia slobody vo výške 83,- eur podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb., náhradu trov trestného konania vo výške 6,70 eur podľa § 23 ods. 1 písm. c) a náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5,- eur podľa § 23 ods. 1 písm. c), spolu 94,70 eur. Žiadateľovi Z. I., J. XX.XX.XXXX patrí z celkovej sumy 94,70 eur diel jednej tretiny, čo predstavovalo sumu 31,57 eur v hotovosti.

8.7. Žalobkyňa podala na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 05.04.2016 žiadosť o odškodnenie a zadosťučinenie z dôvodu, že je dcérou Z. I. J. XX.XX.XXXX, L. XX.XX.XXXX. Odškodnenie žiadala za otcovo nezákonné väznenie z rovnakých dôvodov a v rovnakom rozsahu ako to požadoval jej brat Z. I. žiadosťou zo dňa 18.09.2015. Žiadosť jej brata Z. I. bola vybavená stanoviskom Ministerstva spravodlivosti SR č. 46746/2015-1421/22/Šk a v tom spise sú tiež založené všetky potrebné doklady.

8.8. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podaním zo dňa 03.10.2016 číslo 41104/2016-143 oznámilo žalobkyňi ako žiadateľke o odškodnenie, ktorá dňa 05.04.2016 podala žiadosť, ktorou si uplatnila nárok na odškodnenie podľa § 23 zákona č. 119/1990 Zb. za trest uložený J. Z. I. z rovnakých dôvodov a v rovnakom rozsahu ako o to požiadal Z. I. žiadosťou zo dňa 18.09.2015, že z dôvodu, že z dôvodu, že nepreukázala žiadnym hodnoverným dokladom, že je dcérou J. Z. I., J. XX.XX.XXXX, ktorý bol súdnymi rozhodnutiami rehabilitovaný a teda že nepreukázala prechod práva žiadať odškodnenie po poškodenom Z. I. podľa § 26 zákona č. 119/1990 Zb., nie je možné jej žiadosti o odškodnenie vyhovieť a nárok na požadované odškodnenie jej priznať.

8.9. Zo sobášneho listu žalobkyne Mestského národného výboru Kežmarok zo dňa 9. júla 1988 vyplýva, že žalobkyňa je dcérou Z. na I., J. XX.XX.XXXX s miestom narodenia K..

9. Súd základ uplatneného nároku žalobkyne posúdil podľa Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii a Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom

10. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii účelom zákona je zrušiť odsudzujúce súdne rozhodnutia za činy, ktoré v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti rešpektujúcej občianske politické práva a slobody zaručené ústavou a vyjadrené v medzinárodných dokumentoch a medzinárodných právnych normách zákon označoval za trestné, umožniť rýchle preskúmanie prípadov osôb takto protiprávne odsúdených v dôsledku porušovania zákonnosti na úseku trestného konania, odstrániť neprimerané tvrdosti v používaní represie, zabezpečiť neprávom odsúdeným osobám spoločenskú rehabilitáciu a primerané hmotné odškodnenie a umožniť zo zistených nezákonností vyvodiť dôsledky proti osobám, ktoré platné zákony vedome alebo hrubo porušovali.

Podľa § 2 ods. 1 písmeno c) Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii právoplatné odsudzujúce súdne rozhodnutia vyhlásené v čase od 25. februára 1948 do 1. januára 1990, týkajúce sa skutkov spáchaných po 5. máji 1945 podľa zákona č. 86/1950 Zb. v znení zákonov ho meniacich a dopĺňajúcich, pre trestné činy velezrady podľa § 78 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. b), c), d) a e), združovania sa proti republike podľa § 79 a § 80 ods. 1, ods. 2 písm. b), podvracania republiky podľa § 79a, teroru podľa § 80a ods. 4 a 5, poburovania proti republike podľa § 81 ods. 1 a § 82, sabotáže podľa § 85, vyzvedačstva podľa § 86 a 87, ohrozenia štátneho tajomstva podľa § 88 až 92, vierolomnosti podľa § 93 a 94, opustenia republiky podľa § 95, ohrozovania záujmov republiky v cudzine podľa § 96 a 97, spolčenia sa na útok na ústavného činiteľa podľa § 107, násilia na ústavnom činiteľovi podľa § 108, znižovania vážnosti prezidenta republiky podľa § 110, hanobenia ústavného činiteľa podľa § 111, ohrozenia hospodárskeho a služobného tajomstva podľa § 112 až 114, nedovolenej výroby a držania vysielacej stanice podľa § 122, zneužitia náboženskej funkcie podľa § 123, hanobenia republiky podľa § 124, hanobenia spojeneckého štátu podľa § 125, šírenia poplašnej správy podľa § 127 a § 128 ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3, nepriateľského konania proti republike podľa § 129, intríg proti zoštátneniu podľa § 130, zneužitia vlastníckeho práva podľa § 133, ohrozenia zásobovania podľa § 134, ohrozenia jednotného hospodárskeho plánu podľa § 135 a 136, intríg pri verejných dodávkách a prácach podľa § 137, ohrozenia plánovania a kontroly plnenia plánu podľa § 138, marenia dozoru nad cirkvami a náboženskými spoločnosťami podľa § 173 a 174 alebo nadržiavania podľa § 163, neprekazenia trestného činu podľa § 164, neoznámenia trestného činu podľa § 165, spolčenia sa podľa § 166, podnecovania podľa § 167 a 168 alebo schvaľovania trestného činu podľa § 169, spáchané vo vzťahu k uvedeným trestným činom;

Podľa § 23 ods. 1 Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

- a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 83 eur, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov,
- b) náhradu škody na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ táto náhrada nepatrí podľa iných predpisov,
- c) náhradu trov trestného konania vo výške 6,70 eura, výkonu väzby vo výške 20 eur za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5 eur za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov,
- d) náhradu zaplatených trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní,
- e) náhradu zaplateného peňažného trestu alebo úhrnu vykonaných zrážok z odmeny za prácu pri výkone trestu nápravného opatrenia.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii pri uplatňovaní nárokov podľa § 23, 26 a 27 sa postupuje podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 26 Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii právo žiadať odškodnenie prechádza na dedičov poškodeného, pokiaľ sú nimi deti, manžel, rodičia, a ak ich niet, súrodenci, s výnimkou nárokov, ktoré podľa Občianskeho zákonníka zanikajú smrťou poškodeného.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom.

Podľa § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

11. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobkyne na priznanie dodatočného odškodnenia po nebohom Z. I., J. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa 03.12.2008 je dôvodná a žalobkyňa ako dcéra nebohého Z. I., J. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa 03.12.2008, má nárok na odškodnenie vo výške 31,57 eur podľa § 23 Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

12. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že právny predchodca žalobkyne, jej nebohý otec Z. I. bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 08.11.1960, sp. zn. 1T/24/60 odsúdený pre trestný čin vyhybania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov a že trest i vykonal. Rozsudkom bývalého najvyššieho súdu ČSFR zo dňa 20.11.1990 sp. zn. Tzv 30/90 bol odsudzujúci rozsudok vo výroku o treste zrušený a právny predchodca žalobkyne, jej otec bol pri nezmenenom výroku o vine odsúdený podľa § 270 ods. 1 zákona č. 86/1950 Zb. k trestu odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca nepodmienečne. Oznámením Federálneho ministerstva obrany zo dňa 06.01.1992 č.j. RTr 584/90 bol menovaný otec žalobkyne čiastočne odškodnený. Odškodnenie nebolo priznané v rozsahu 1 mesiaca vykonaného trestu odňatia slobody. Následne uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 6Nt/18/2012 bol zrušený výrok o vine uložený mu rozsudkom VOS prešov zo dňa 08.11.1960 sp. zn. 1T/24/60, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 19.04.2013 sp. zn. 5Nt/4/2012 bolo trestné stíhanie zastavené, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Medzi stranami nebola sporná ani skutočnosť, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na základe žiadosti brata žalobkyne, ako pozostalého po nebohom Z. I., priznalo ako jednému z dedičov poškodeného Z. I. N.. dodatočné odškodnenie za jeden mesiac odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písmeno a), c) zákona č. 119/1990 Zb. v sume 31,57 eur t.j. 1/3 z odškodnenia, na ktoré by mal nárok zosnulý otec poškodený J.. Z. I. v rozsahu 94,70 eur.

12.1. Medzi stranami ostala sporná dôvodnosť nároku žalobkyne na dodatočné odškodnenie, nakoľko podľa žalovanej žalobkyňa nárok na odškodnenie po poškodenom Z. I., J. XX.XX.XXXX, L.. XX.XX.XXXX nemá z dôvodu, že tento nie je možné priznať v intenciách zákona č. 119/1990 Zb. vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1, podľa ktorého sa zákon vzťahuje na odsudzujúce súdne rozhodnutia vyhlásené v čase od 25.02.1948 do 01.01.1990 pričom jeden mesiac výkonu trestu odňatia slobody, ktorý žalobkyňa požadovala odškodniť, bol jej otcovi uložený odsudzujúcim rozhodnutím vydaným 20.11.1990 a z toho dôvodu, je vylúčené aby bolo žalobkyni priznané akékoľvek odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb.

12.2. Súd na argumentáciu žalovanej ohľadne tvrdenia, že žalobkyňa nemá nárok na dodatočné odškodnenie neprihliadol z dôvodu, že v prejednávanej veci nešlo o nárok žalobkyne ako poškodenej ale o nárok žalobkyne ako jednej z dedičov poškodeného. O dodatočnom odškodnení poškodeného Z. I. za dovtedy neodškodnený jeden mesiac vykonaného trestu odňatia slobody už Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodlo a to Stanoviskom o dodatočnom odškodnení Č. 46746/2015-1421/22/Šk na základe žiadosti brata žalobkyne Z. I., J. XX.XX.XXXX. Súd v tejto súvislosti uvádza, že Ministerstvo spravodlivosti SR rozhodlo o odškodnení poškodeného v sume 94,70 eur a bratovi žalobkyne priznalo ako jednému z troch dedičov sumu 31,57 eur ako diel jednej tretiny z celkovej sumy 94,70 eur.

12.3. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, vo vzťahu k argumentácii žalobkyne, že jej patrí odškodnenie v sume 31,57 eur rovnako ako jej bratovi, ktorému už ministerstvo nárok v sume 31,57 eur priznalo, keď žalovaná uvádzal, že na priznanie odškodnenia bratovi žalobkyne nemožno prihliadať a ani z neho vychádzať, nakoľko nárok na zaplatenie odškodnenia si uplatňuje žalobkyňa a nie akákoľvek iná osoba a teda nárok je nutné posúdiť vo vzťahu k žalobkyni a to bez ohľadu na prípadný postup Ministerstva spravodlivosti SR v akomkoľvek inom konaní. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v prejednávanej veci v žiadnom prípade nejde o nárok akejkolvek inej osoby ale o nárok na odškodnenie toho istého poškodeného, nebohého Z. I. N., na vyplatenie ktorého však práve v dôsledku jeho smrti majú nárok jeho dedičia. Z. I. S., brat žalobkyne mal nárok na vyplatenie dodatočného odškodnenia ako jeden z dedičov po nebohom poškodenom a žalobkyňa ako jedna z dedičov má rovnaký nárok. Je nutné rovnako posúdiť dôvodnosť dodatočného odškodnenia pre všetkých dedičov poškodeného, keď títo majú nárok na vyplatenie odškodnenia v rozsahu dedičstva, nakoľko ide o odškodnenie ich právneho predchodcu z tých istých dôvodov a za tých istých - rovnakých skutkových okolností. Súd má tiež za to, že vo veci je dôvodné naplnenie legitímneho očakávania žalobkyne za stavu, keď jej bratovi ako jednému z dedičov bolo dodatočné odškodnenie vyplatené.

13. Súd vzhľadom na uvedené posúdil uplatnený nárok žalobkyne na dodatočné odškodnenie jej nebohého otca ako dôvodný a žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 31,57 eur. Suma 31,57 eur predstavuje diel jednej tretiny z celkovej sumy 94,70 eur prináležiacej poškodenému v súčasnosti už nebohému Z.J. I.. Suma 94,70 eur pozostáva z náhrady za stratu na zárobku počas výkonu trestu odňatia slobody vo výške 83,- eur podľa § 23 ods. 1 písmeno a) zákona č. 119/1990 Zb, z náhrady trov trestného konania vo výške 6,70 eur podľa § 23 ods. 1 písmeno

c) zákona č. 119/1990 Zb. a z náhrady trov výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5,- eur podľa § 23 ods. 1 písmeno c) zákona č. 119/1990 Zb.

14. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

14.1. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 31,57 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaná žiadala v prípade úspechu žalobkyne v konaní o určenie 30 dňovej lehoty na splnenie povinnosti s odôvodnením administratívno-časovej náročnosti úhrady a potrebou schvaľovacieho procesu úhrady u žalovanej za účelom vykonania predbežnej finančnej kontroly a časovým obdobím potrebným na samotnú realizáciu úhrady.

14.2. Súd na základe žiadosti žalovanej uložil žalovanej dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti a to lehotu 30 dní, keď túto považoval za primeranú vzhľadom na dôvody uvádzané žalovanou.

15. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku teda podľa úspechu žalobkyne v spore a úspešnej žalobkyne v konaní priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia, samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.